

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

Jarmila Johnová

1. vstup

Paní Jarmila Johnová, ve svazcích STB vedena jako nepřátelská osoba 3. kategorie, aktivně bojovala od konce 60. let proti útlaku komunistického režimu.

Jarmila Johnová

„Moji rodiče věřili dokonce tomu komunistickému režimu. Vstoupili po válce hned v roce 45 za květnové revoluce do komunistické strany.“

„ ...protože byli strašně zklamaný z toho, že nemohli bojovat a z Mnichova, že nás zradily cizí mocnosti a říkali, že budou muset hold nějakým způsobem oželeť některé individuální svobody.“

2. vstup

Výrazně se postavila proti režimu v roce 1969, kdy odmítla jít k volbám, což bylo veřejné vyjádření nesouhlasu se socialistickým zřízením s jistými následky.

V roce 1976 se seznamuje s budoucím partnerem Jiřím Dienstbierem a o rok později se stává jednou z prvních signatářek Charty 77.

Jarmila Johnová

„Takhle když jsem podepsala tu Chartu, tak už každému bylo jasné, že prostě nebudu poskakovat tak, jako ode mě chtějí úřady, a nebudu dělat kdekteré blbosti.“

3. vstup

Zanedlouho se zapojuje i do nejrůznějších aktivit Charty 77. Přepisovala texty, rozšiřovala materiály, fotografovala setkávání, samotné dokumenty i demonstrace proti porušování lidských práv.

Paní Jarmilu Johnovou, stejně jako ostatní signatáře, samozřejmě stíhala a sledovala tajná policie...

Jarmila Johnová

„A tak mě vyslýchali, okamžitě by teda zavřeli toho, kdo mi to dal podepsat.“

„A když se mi narodily děti, tak protože jsem měla strach, aby mě od nich neodloučili. Měla jsem teda postupně tři. Tak jsem na výsledky chodila vždycky s nima.“

4. vstup

Paní Jarmila Johnová vzpomíná i na nejhorší zážitek svého života - na chvíli, kdy, jak sama přiznává, cítila skutečný strach...

Jarmila Johnová

„Když mě jednou přepadli doma samotnou s dětma, volali, bezpečnost volala, že tam máme teroristy. Vyrázili dveře a já jsem se opravdu klepala strachy, protože za terorismus tehdy, jak se lidově říkalo, byl provaz, trest smrti oběšením.“

„Volala jsem tátovi a táta...“

„...říkal, Járo, neboj se, buď klidná, ani ne za půl hodiny to ví vysílání Hlas Ameriky, Svobodná Evropa a všichni disidenti tady kolem tebe. Když už se něco takového dělo a vědělo se to ve světě, tak si netroufli.“

5. vstup

Naštěstí přichází listopad 1989 a s ním mnoho let vyhlížená naděje na svobodu...

Jarmila Johnová

„Byla to jako směs dojetí, jak zase ten národ najednou celý byl spolu a když všichni ti lidi na Václavském náměstí cinkali klíčkama.“

„ ... to bylo zároveň nejenom dojetí, ale euforie, ale když to opravdu pak prasklo, tak jsem si říkala: „Bože co já budu dělat!“

6. vstup

Loučíme se s životním příběhem Jarmily Johnové jejími slovy, že SVOBODA NENÍ NIKDY DANÁ, ČLOVĚK TO TAK NESMÍ NECHAT BÝT a že ...

Jarmila Johnová

„...lhát se nemá, leda když někoho nechcete úplně urazit...“